

PERSVERKLARING - 12 maart 2013

Wij – allen op verschillende manieren betrokken bij het werkveld prostitutie - hebben kennis genomen van de ontmaskering van Patricia Perquin. Het shockeert ons dat burgemeester van der Laan en toenmalig wethouder – nu minister - Asscher zich blind door haar hebben laten leiden in hun beleid. Zonder een kritische blik op haar te werpen – en zonder anderen in staat te stellen om dit te doen. Raadsleden spraken met haar op een geheime plek zonder te weten wie zij was. Bij gezondheidscentrum P&G292, waar zij op aandringen van de gemeente werd ingehuurd, werd zij afgeschermd van de andere medewerkers. Gesprekken met de directeur vonden plaats buiten kantoor.

Direct na publicatie van de roman vermoedden we dat er iets niet klopte. Kritische geluiden uit het veld werden echter weggezet als “comfortfeminisme”. We zouden de problemen in de prostitutie bagatelliseren en onverschillig staan tegenover het lot van prostituees. De Rode Draad werd door Asscher op het matje geroepen omdat de organisatie vraagtekens zette bij de beweringen van deze anonieme vrouw. Asschers tunnelvisie vinden wij stuitend.

Waar het vertrouwen van de beleidsmakers in de anonieme bron vandaan komt blijft natuurlijk gissen. Kwalijker is dat op dit soort oncontroleerbare verhalen beleid wordt gemaakt. Helaas gebeurt dit vaker wanneer het over de prostitutiesector gaat. Wilde verhalen en emoties vormen vaak de basis. Slechts door te luisteren naar een zo divers mogelijke groep prostituees is het mogelijk om beleid te maken dat het welzijn van de beroepsgroep werkelijk ten goede komt.

Asscher's reactie in de Volkskrant vinden wij ongepast. Hij *'realiseerde zich dat de mogelijkheid bestond dat hij niet de gehele waarheid zou horen als hij met mensen uit deze wereld zou spreken'*. In plaats van iedereen uit “de wereld van prostitutie” als leugenachtig te bestempelen zou het hem sieren kritisch bij zichzelf te rade te gaan. Excuses jegens degenen die hij eerder afserveerde en nu opnieuw – de prostituees wiens welzijn hij zo belangrijk vindt? – zouden hem niet misstaan. Wanneer een minister een dergelijke opmerking zou maken over een andere groep, bijvoorbeeld ouderen of gehandicapten, zou dit onacceptabel worden gevonden. Net als wanneer een wethouder één anonieme bejaarde het ouderenbeleid zou laten bepalen. Wij constateren dat dit zodra het over prostitutie gaat blijkbaar wel mogelijk is.

B. Akelei, zelfstandig sekswerker

Sietske Altink, onderzoeker prostitutiebeleid, voormalig medewerker Rode Draad

Metje Blaak, ombudsvrouw voor sekswerkers, voormalig medewerker Rode Draad

Licia Brussa, Tampep International Foundation

Jacqueline, sekswerker en oprichter Swexpertise

Marie-Louise Janssen, Department of Cultural Anthropology and Sociology, University Amsterdam

Marije Janssen, Creativity for Empowerment

Dieuwke James, onderzoeker prostitutie- en mensenhandelbeleid

Marianne Jonker, ex-sekswerker, bestuurslid Geisha en International Committee on the Rights of Sex Workers in Europe (ICRSE)

Mariska Majoor, voormalig sekswerker en oprichter Prostitutie Informatie Centrum (PIC) Amsterdam

Lorraine Nencel, Associate Professor Department of Sociology, VU Amsterdam

Petra Timmermans, ex-sekswerker, voormalig coördinator ICSRE

Marjan Sax, oud bestuurslid Rode Draad, oud bestuurslid ICRSE

Roos Schippers, zelfstandig vergund sekswerker, incidenteel betrokken bij Prostitutieproject Den Haag en Rode Draad

Ilonka Stakelborough, voorzitter Geisha

Marije van Stempvoort, beleidsmedewerker hulporganisatie

Petra de Vries, voormalig bestuurslid Rode Draad, UvA

Marjan Wijers, onderzoeker en consultant mensenrechten en mensenhandel, voormalig medewerker Stichting Tegen Vrouwenhandel (nu Comensha)

Terry van der Zijden, voormalig medewerker Rode Draad